

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3027/2019. (II. 4.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.22.460/2016/5. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Galambos Károly ügyvéd, Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda 1054 Budapest, Alkotmány utca 4. I/105.) útján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban kérték, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.22.460/2016/5. számú ítélete, a Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.122/2016/6. számú ítélete, valamint a Kaposvári Törvényszék 6.P.21.592/2015/34. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel a hivatkozott ítéletek az indítvány szerint sértik az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás részét, R) cikkét, I. cikkét, II. cikkét, V. cikkét, (az indítvány benyújtásakor hatályos Alaptörvény) VI. cikk (2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XXV. cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozók, az alapügy felperesei 2015. március 30-án közérdekű bejelentéssel éltek Siófok Város Önkormányzata, az alapügy alperese felé. Az alperes képviselő-testületének 2015. május 28-ára kitűzött testületi ülésére a felperesek személyes adatait is tartalmazó előterjesztés készült a közérdekű bejelentéssel kapcsolatban, amelyet a képviselő-testület tagjai kézhez kaptak, illetve az előterjesztés az önkormányzat honlapján is nyilvánosságra került a felperesek személyes adataival együtt. Az ülésen a képviselő-testület határozatot hozott a felperesek közérdekű bejelentésével kapcsolatban, amelyről a felperesek 2015. június 3-án levélben kaptak tájékoztatást. A felperesek ezt követően a 2018. augusztus 18-án megküldött levelükben kifogásolták, hogy nevük és lakcímük az előterjesztésen és az önkormányzat honlapján is nyilvánosságra került. A kifogásra reagálva az alperesi képviselő-testület 186/2015. (IX. 24.) szám alatt 2015. szeptember 24-én határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy jogsértést követett el a felperesek személyes adatainak a képviselő-testületi tagoknak történő átadásával és az adatok honlapon történő nyilvánosságra hozatalával, ezért egyidejűleg ezen adatok előterjesztésből és az internetről történő törléséről is döntött a testület. A felpereseket a döntésről 2015. szeptember 28-án tájékoztatták levélben.
- [3] Az alapügy felperesei keresetet nyújtottak be a Kaposvári Törvényszékhez, eredeti kérelmükben annak megállapítását kérve, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) rögzítette, hogy tiltakozási jogukat vegyék figyelembe és személyes adataikat töröljék. A képviselő-testületi határozat kézhezvételét követően módosították keresetüket, az eredeti keresetben előterjesztett igényüket leszállították a perköltségre, tekintettel arra, hogy az alperes a további igényeket teljesítette, ugyanakkor az Infotv. 23. §-ára hivatkozással személyenként 1 000 000 – 1 000 000 Ft sérelemdíj megfizetését kérték az alperestől. Álláspontjuk szerint, mindazokon túl, hogy a személyes adatok védelméhez való jogukat megsértették, a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen a település jegyzője által

tett kijelentések (a felperesek panasszal és közérdekű adatigénnyel „bombázzák állandóan a hivatalt”; a felperesek és az önkormányzat közötti perekben „mindkét esetben a bíróság az önkormányzatnak adott igazat”) az emberi méltóságukat és a jó hírnevüket is sérti.

- [4] Az alapügy felperesének keresete alapján az első fokon eljáró Kaposvári Törvényszék az alperest a felperesek részére személyenként 500 000 – 500 000 Ft sérelemdíj, valamint 40 000 – 40 000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság megállapította a felperesek személyiségi jogainak sérelmét adataik előterjesztésben szerepeltetése és az interneten történő nyilvánosságra hozatala által. Értékelte a többszörös jogsértést, valamint a jogsértés folyamatosságát is figyelembe vette az internetre történő feltöltés miatti széles elérhetőség végett. Tekintettel azonban arra, hogy a felperesek érdemben nem tudták igazolni a jogsértés rájuk, illetve környezetükre gyakorolt hatását, valamint az őket ért érdemi hátrány bekövetkezését, a bíróság a sérelemdíjat a keresetben foglaltakhoz képest leszállította, a keresetet ezt meghaladóan elutasította.
- [5] A felperesek kereseti kérelmüket a jóhírnév védelmére és az emberi méltóságuk megsértésére is kiterjesztették, az elsőfokú bíróság azonban a kérelmet e tekintetben nem találta alaposnak. A bíróság álláspontja szerint a jegyző azon kijelentése, miszerint a felperesek panasszal és közérdekű adatigénnyel „bombázzák állandóan a hivatalt”, bár kifejezőmódjában indokolatlanul bántó lehet, nem alkalmas a felperesek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, mint ahogy a jegyző „mindkét esetben a bíróság az önkormányzatnak adott igazat” nyilatkozata sem.
- [6] 1.2. Az indítványozók és az önkormányzat által benyújtott fellebbezés folytán eljáró Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a felperesek részére megítélt sérelemdíj összegét – tekintettel arra, hogy a jogsértés nem állt fenn huzamosabb ideig és nem szenzitív adatra vonatkozott – 200 000 – 200 000 Ft-ra leszállította, illetve az alperes perköltség megfizetésére kötelezését mellőzte. Kötelezte ugyanakkor a felpereseket személyenként 50 000 – 50 000 Ft elsőfokú perköltség, 30 000 – 30 000 Ft elsőfokú részilleték, 48 000 – 48 000 Ft másodfokú részilleték, illetve 25 000 – 25 000 Ft rész-perköltség megfizetésére.
- [7] A jegyző kijelentéseivel kapcsolatban megállapította, hogy a „mindkét esetben a bíróság az önkormányzatnak adott igazat” nyilatkozat valótlan és sértő, ugyanakkor az, hogy a felperesek panasszal és közérdekű adatigénnyel „bombázzák állandóan a hivatalt” – bár túlzó és pontatlan megállapítás – nem jogsértő kinyilatkoztatás.
- [8] 1.3. Az indítványozók felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a másodfokú bíróság jogerős ítéletének első- és másodfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte, illetve megállapította, hogy a peres felek első- és másodfokú költségeiket maguk viselik. A Kúria egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] A Kúria ítéletében a képviselő-testület 2015. május 28-ai ülésén elhangzottak jogsértő jellegéről foglalt állást és megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett, a jegyző „beadványokkal bombázza” kijelentése önmagában nem hordoz sértő tartalmat, ezáltal személyhez fűződő jogot és emberi méltóságot nem sért. A sérelemdíj vonatkozásában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság az őt megillető mérlegelési lehetőséget betartva, részletes okfejtéssel megindokolva állapította meg annak mértékét, így a Kúria ennek felülmérlegelését nem látta indokoltnak. A felperesek felülvizsgálati kérelmét azonban kisebb részben alaposnak ítélte a perköltség viselése tekintetében, úgy határozott, hogy a peres felek az első- és másodfokú perköltségüket maguk viseljék.
- [10] 1.4. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszukban arra hivatkoztak, hogy a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás részét, R) cikkét, I. cikkét, II. cikkét, V. cikkét, (az indítvány benyújtásakor hatályos Alaptörvény) VI. cikk (2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XXV. cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.
- [11] Az indítványozók szerint a bíróság megsértette a személyes adatok védelméhez és az emberi méltósághoz való jogukat azáltal, hogy a bíróság jogerős ítélete és a Kúria ítélete a felperesek erre irányuló keresetét elutasította, a sérelemdíjat nem megfelelően állapította meg, illetve a felperesek perköltségeinek megtérítéséről sem döntött. Indokolatlannak tartják, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria tárgyalás tartása nélkül hozott döntést, megsértve ezzel a tárgyalás tartásához való alapjogukat. Az Alaptörvény II. cikkében biztosított, az emberi méltóságukhoz való jogukat abban is sérülni vélik, hogy megítélésük szerint a bíróságok a perben nem maradtak pártatlanok, továbbá azt is sérelmezték, ahogyan a bíróságok őket mint felpereseket lebecsülték azzal, hogy nem biztosítottak számukra megfelelő, méltányos elégtételt. Emellett az indítványozók álláspontja szerint a jog-

erős ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan, tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való jogukat. Álláspontjuk szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta a törvényi rendelkezéseket a felperecek keresetének hely adással történő elbírálásához; mellőzte a tárgyalást és nem indokolta, hogy a fellebbezésben foglaltaknak miért nem lehetett hely adni; az indítványozók sérelmezték, hogy más tanács járt el a felülvizsgálati kérelem és a felfüggesztési kérelem tárgyában, ezért az eljárás nem felelt meg a kiszámítható bírósági eljárás követelményének; a Kúria nem indokolta a felfüggesztési kérelem elutasítását, ami az indítványozók szerint elengedhetetlen lett volna; továbbá sérülni vélik az időszerű tárgyalás tartásához való jogukat is.

- [12] 1.5. A Kaposvári Törvényszék az alkotmányjogi panasz megküldésével egyidejűleg arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy a perben az ítéletábró másodfokú ítéletének kiegészítése iránti kérelmet elutasító végzés elleni fellebbezés folytán az ügy iratait a Pécsi Ítéletábró felterjesztette a Kúriára.
- [13] 2. Az Abtv. 56. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [14] 2.1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [15] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukat az Abtv. 27. §-ára alapozták, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [16] A Kúria ítélete ellen nincs helye jogorvoslatnak, az indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [17] Az indítványozók jogosultnak és érintettnek is tekinthetők, mivel saját egyedi ügyükkel összefüggésben terjesztettek elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt.
- [18] Az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztették elő az indítványukat.
- [19] 2.2. Az indítványozók az illeték megfizetése tekintetében hivatkoztak az Alaptörvény V. cikkének és a XIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére, azonban ezen alaptörvényi rendelkezésekkel, valamint az Alaptörvény XXV. cikkének sérelmével összefüggésben nem terjesztettek elő a saját maguk alapjogsérelmét alátámasztó, alkotmányjogilag megalapozott indokolást, az indítványozók csak a jogsértés tényét állították beadványukban, ugyanakkor vélt jogsérelmüket nem indokolták kellően. Mindezek alapján az indítványozók kérelme az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezés vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontjában foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatot követ ugyanis a tekintetben, hogy az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd például: a 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [20] 2.3. Az indítványozók a kifogásolt bírói döntés folytán az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás része, R. cikke, I. cikke, 26. cikke és 28. cikke sérelmét is állítják. Megállapítható azonban, hogy a Nemzeti Hitvallás idézett tételmondatai, az R) cikk, az I. cikk, a 26. cikk, valamint a 28. cikk nem minősülnek az Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi szakaszok címetjei nem az indítványozók, ezért az Alaptörvény ezen előírásaira alkotmányjogi panaszt közvetlenül nem lehet alapítani.
- [21] 2.4. Az indítványozók alkotmányjogi panaszuk indokolásában hivatkoztak továbbá az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való joguknak, az indítvány benyújtásakor hatályos Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való joguknak, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított pártatlan, tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való joguknak a bírósági döntések által okozott sérelmére.
- [22] Az Alkotmánybíróság – állandó gyakorlatának megfelelően – jelen ügyben is hangsúlyozza: „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel

való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [23] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban többek között a felperesi keresetük fent nevezett alaptörvényi rendelkezésekre vonatkozó elutasítását, nem a jogsértés súlyának megfelelő sérelemdíj megállapítását, az eljáró bíróságok felperesekre vonatkozó jogsértések jogkövetkezményeinek figyelmen kívül hagyásával okozott jogszabálysértését, a nem megfelelő, méltányos elégtétel elmaradását, a törvényi rendelkezések szándékos figyelmen kívül hagyását, a tárgyalás elmaradásának indokát, valamint az illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettségüket sérelmezték.
- [24] Mindezekre tekintettel az indítvány nem tartalmazott az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel – az emberi méltósághoz, a személyes adatok védelméhez, illetve a tisztességes bírósági eljáráshoz (*fair trial*) való joggal – összefüggésben olyan kérelmet, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazó kérelemként lett volna értékelhető.
- [25] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2019. január 29.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/319/2018.

